

C148 – WEL13

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2008-2009

10 maart 2009

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Helga Stevens tot mevrouw Veerle Heeren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de Vlaamse zorgverzekering en de administratieve boetes

Vraag om uitleg van de heer Felix Strackx tot mevrouw Veerle Heeren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de administratieve boetes bij niet-tijdige betaling van de bijdrage voor de zorgverzekering

1

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Veerle Heeren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de stand van zaken in het experiment met het persoonsgebonden budget

6

Voorzitter: de heer Luc Martens

Vraag om uitleg van mevrouw Helga Stevens tot mevrouw Veerle Heeren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de Vlaamse zorgverzekering en de administratieve boetes

Vraag om uitleg van de heer Felix Strackx tot mevrouw Veerle Heeren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de administratieve boetes bij niet-tijdige betaling van de bijdrage voor de zorgverzekering

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, beste collega's, in de media werd bericht dat er de afgelopen weken 42.000 administratieve boetes werden verstuurd naar mensen die hun bijdrage niet, niet volledig of laattijdig betaalden. Ik wil mijn vraag toespitsen op de mensen die hun bijdrage betaald hebben, maar met enige maanden vertraging.

Ook ik ben van mening dat mensen die zonder gegronde reden hun bijdrage helemaal niet betaalden, beboet moeten worden. Anders wordt dit het faillissement van de Vlaamse zorgverzekering. Laat ons daarover duidelijk zijn. Maar mensen die hun jaarlijkse bijdragen telkens betaalden, zij het soms met enige weken of maanden vertraging, krijgen nu ook een boete van 250 euro in de bus. Veel mensen waren zich er niet van bewust dat een laattijdige betaling dergelijke gevolgen heeft. Omdat er geen verwittiging volgde, waren vele mensen in de waan dat ondanks hun laattijdige betaling alles in orde was. Zeker omdat men daar bij een laattijdige betaling ook niet attent op werd gemaakt. De boeteteller liep, maar de meeste mensen waren zich daar niet van bewust.

U hebt de reacties in de krant gezien. Waarschijnlijk hebt u ook heel wat reacties gehad op uw kabinet. Naar aanleiding van het persbericht dat mijn partij verspreidde, kreeg ook ik heel veel reacties. Het waren verontwaardigde reacties. Mensen die telkens betaalden, weliswaar met enige vertraging, voelen zich echt onheus behandeld. Meerderen stelden zelfs letterlijk dat zij zich als een misdadiger behandeld voelden en vinden de boete buiten alle proportie.

Volgens mij zou het effect dat we beoogden ook bereikt worden indien de boete voor de laattijdige betalings 150, 100 of zelfs 50 euro bedragen. Want uiteindelijk zijn deze mensen niet van slechte wil. Uit onachtzaamheid of om een andere reden betaalden zij hun bijdrage enkele weken of maanden later.

Mevrouw de minister, de boete is onredelijk hoog. Of, zoals iemand het formuleerde: gelijk welke onderneming die dit soort nalatigheidsintresten aanreken, verliest het pleit voor een rechtbank. Laten we eerlijk zijn: onze overheden geven ook niet altijd het goede voorbeeld wat tijdige betalingen betreft. Dat zijn geen redenen, natuurlijk, maar dit verhoogt wel de wrange nasmaak bij bepaalde burgers.

Op de betalingsuitnodigingen wordt wel verwezen naar een boete indien men drie jaar de ledenbijdrage niet, niet volledig of te laat betaalt, maar de hoogte van de boete wordt nergens vermeld. In deze economisch moeilijke tijden komt de hoge administratieve geldboete bij veel mensen extra hard aan.

Ik heb veel schrijnende verhalen ontvangen. Mensen die op het randje leven, die trots zijn en het zelf willen rooien. Maar die nu extra harde maanden tegemoet gaan om het geld bijeen te sparen voor de hoge boete.

Aan de infolijn wordt enerzijds gezegd dat de zware boetes noodzakelijk zijn opdat het systeem niet zou ineensstorten. Anderzijds stelt u dat er voor 97 procent van de bijdrageplichtigen geen probleem was. Ik kan die twee zaken niet rijmen.

In ons persbericht hebben wij om uw welwillendheid gevraagd. Ik wil dat nogmaals doen. Het zijn voor steeds meer mensen bijzonder harde tijden. Vaak behoren diegenen die getroffen worden door de boete net tot die categorie die het moeilijk heeft.

Onze partij heeft dan ook enkele voorstellen geformuleerd. Mevrouw de minister, nu verzamelt men strafpunten als het verschuldigde bedrag op 10 mei nog niet op de rekening staat. De N-VA vraagt om dat voor de voorbije jaren te verlengen tot en met 31 december. Dit is ook de datum die in acht wordt genomen als men van zorgkas verandert.

Voor de toekomst vragen we dat de boetes voor laattijdige betalings lager zouden zijn dan de huidige 250 euro per persoon. Ik herhaal: volgens mij zal hetzelfde effect bereikt worden voor de laattijdige betalings indien zij een boete krijgen van 100 tot 150 euro. Uiteindelijk zijn die mensen niet van slechte wil.

Als ik het goed heb begrepen, heeft de Vlaamse Regering beslist om vanaf 2010 laattijdige betalings geen boetes meer op te leggen. Hiermee is deze vraag uiteraard al beantwoord. Kan deze regeling niet retroactief van kracht worden?

Bij heel veel mensen is het de eerste jaren van de zorgverzekering misgelopen. Maar als men twee keer

laattijdig betaalde, moest men eerst vijf jaar ononderbroken tijdig betalen vooraleer men de strafpunten kwijtspeelde. Daarom stelden wij voor dat de boeteteller pas vanaf 2007 zou beginnen te lopen.

Bovendien vind ik met betrekking tot de transparantie dat iedereen bij de volgende inning van de bijdrage voor de zorgverzekering een overzicht moet krijgen van zijn status, zeker diegenen die al één of meerdere malen te laat betaalden. De waarschuwing kan ook los daarvan verstuurd worden naar al diegenen die al twee keer te laat betaalden. Dat is een kleine kost, die veel ongenoegen kan voorkomen. Zo weten de mensen waar zij aan toe zijn en zullen zij er extra acht op slaan dat de betaling tijdig gebeurt. Wilt u de haalbaarheid daarvan onderzoeken? Zeker ook omdat we niet altijd op de correctheid van de postbedeling kunnen rekenen. Ik heb al meerdere malen een brief voor iemand anders in mijn brievenbus gevonden. Soms gaat een brief ook verloren. Nu heeft men de mogelijkheid om aan te stippen dat men geen betalingsuitnodiging ontving, maar wat is daarvan het gevolg? Grote problemen bij de postbedeling kan men traceren, maar men kan toch nooit met zekerheid beweren dat iemand wel een brief kreeg.

Mevrouw de minister, daarnaast had ik graag vernomen wat er zal gebeuren met de bezwaarschriften die niet op het voorziene formulier worden geformuleerd. Veel mensen vinden dit formulier moeilijk of onvoldoende genuanceerd. Ik kan mij voorstellen dat bepaalde mensen hun bezwaren op een andere wijze schriftelijk zullen uiten. Wat is daarvan het gevolg? Mensen zouden ook de boodschap gekregen hebben dat, als zij een bezwaarschrift indienen, zij hun boete niet meer in termijnen zullen kunnen betalen. Klopt dat? Wat is daarvoor de motivering?

Sommige mensen ontvingen de betalingsuitnodiging van het ziekenfonds ook relatief laat. Moet, wettelijk gezien, geen minimumaantal dagen tussen de betalingsuitnodiging en de uiterste betaaldatum gerespecteerd worden? Bij Electrabel bijvoorbeeld moet ook een periode van twee weken worden gerespecteerd.

Ik herhaal nogmaals dat onze partij een zeer grote voorstander is van de Vlaamse zorgverzekering, niet alleen inhoudelijk, maar ook qua concept. Hier toont Vlaanderen duidelijk zijn meerwaarde voor zijn inwoners. Maar ik kan desondanks niet akkoord gaan met de huidige gang van zaken, waar een combinatie van een aantal factoren – onvoldoende verwittiging, transparantie – leidt tot een onredelijke behandeling.

Ik weet dat ik heel veel vragen heb gesteld, waarvoor mijn excuses, maar velen wensen snel duidelijkheid. Ik reken nogmaals op uw welwillendheid en hoop dat u de bereidheid hebt om het beleid te evalueren en op korte termijn aan te passen.

De voorzitter: De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, wij hebben ook tamelijk veel mails gekregen van mensen die zeer geschrokken waren van de hoogte van de boete. Het gaat over 250 euro, maar in veel gevallen zit de partner in dezelfde situatie. 500 euro boete voor een gezin is toch heel veel.

Mevrouw de minister, als ik mijn rekening van de elektriciteit of de telefoon te laat betaal – en ik moet eerlijk zeggen dat dat wel eens gebeurt – krijg ik een herinnering van de elektriciteitsmaatschappij en komt bij de volgende factuur vijf euro administratiekosten bij. Maar als ik heb betaald, ook al was het te laat, neem ik dat niet mee. Ik krijg niet na een aantal jaar nog eens een boete omdat ik in de loop van de jaren een aantal keren de factuur te laat heb betaald. Dat is ongebruikelijk in het dagelijkse leven. Dus ik denk dat de meeste mensen dat ook niet hadden verwacht. Ik denk dat ze hadden verwacht dat het zou lopen zoals bij de rekening voor elektriciteit of telefoon. Op de brieven van de zorgkas wordt wel verwezen naar een boete, maar er wordt niet gezegd hoe hoog die boete oploopt.

Mevrouw de minister, over het systeem van strafpunten moet ik u eerlijk zeggen dat ik niet wist dat het op die manier gebeurde. Men verzamelt blijkbaar strafpunten als men niet heeft betaald op 10 mei. Op welke rekening moet het bedrag dan staan? Moet het op 10 mei op de rekening van de zorgkas staan? Is dan de zaak opgelost? Ik kende het systeem van de strafpunten niet. Als men twee keer laattijdig betaalt, moet men vijf jaar ononderbroken tijdig betalen om de strafpunten kwijt te spelen. Het lijkt een beetje op het systeem van het rijbewijs met punten in Frankrijk, heb ik de indruk.

Mensen blijken ook totaal niet op de hoogte te zijn van de status. Ik wist zelf ook niet dat men bij het ziekenfonds blijkbaar een status heeft, waarop alle fouten in rekening worden gebracht.

Mevrouw de minister, voor welke datum moet de bijdrage voor de zorgverzekering uiterlijk gestort worden, en op welke rekening moet die staan? Worden wanbetalers niet per aangetekend schrijven in gebreke gesteld voordat ze beboet worden? Mensen verwachten toch minstens een aangetekende brief voordat ze echt officieel in gebreke worden gesteld.

Hoe werkt het systeem met de strafpunten precies? Kan iemand die door een vergetelheid te laat betaalt, zijn toestand nog regulariseren? Of neemt men dat vijf jaar mee? Kan men zijn status van bijdragebetalingen voor de zorgverzekering opvragen bij het ziekenfonds?

Acht u het aanvaardbaar dat iemand die een paar dagen te laat betaalt dezelfde administratieve boete krijgt als iemand die echt weigert te betalen? Dat lijkt me toch een systeem dat niet helemaal correct is.

De voorzitter: Mevrouw Roex heeft het woord.

Mevrouw Elke Roex: Ik wil me ten eerste aansluiten bij de verontwaardiging die bestaat. Ik heb ook veel mensen gehoord die volgens mij terecht verontwaardigd zijn over de hoge straf die wordt opgelegd na het laat betalen van de bijdrage voor de zorgverzekering.

Ik wens daarbij te benadrukken dat ook wij de zorgverzekering als solidair systeem heel belangrijk vinden. Toch zien we dat er een heleboel gebreken aan zijn en dat de inning van bijdragen voor veel problemen zorgt.

Ik wil een onderscheid maken tussen late betalers en niet-betalers. Als ik het goed heb begrepen, behoort ongeveer 44 percent van de 42.000 mensen die nu aangeschreven zijn in het kader van de administratieve geldboetes tot de groep van de late betalers.

Het verwonderde me een beetje dat er dit jaar 42.000 mensen zijn aangeschreven. Ik heb de cijfers nog eens opgezocht van de bespreking van de begroting in de commissie, want het ging de vorige jaren over veel lagere cijfers. Het ging over 27.000 mensen, over 26.000 mensen. Ik heb niet de tijd gehad om het juridisch na te kijken, maar ik vermoed dat het ligt aan het feit dat men pas sinds 2006 moet betalen voor 10 mei. Ik denk dat de regeling vooraf anders was. Mevrouw de minister, ik hoop dat u dat kunt verduidelijken.

Uw voorgangers hebben altijd beweerd dat het aantal mensen dat een administratieve boete zou krijgen, steeds omlaag zou gaan. Ik constateer dat het dit jaar dramatisch omhoog gaat. Ofwel zijn de cijfers die minister Vanackere tijdens de begrotingsbesprekingen heeft vermeld, verkeerd. In 2008 ging het volgens minister Vanackere over 25.586 dossiers. Dit jaar zijn het er 42.000, als de cijfers die ik lees correct zijn. Ik kan niet anders dan constateren dat dit een grote stijging is. Ik zou daar graag een verklaring voor hebben.

Op de reguliere markt worden laatbetalers nooit in die mate bestraft. Bij een laatbetaling moet er ten eerste een ingebrekestelling volgen. Dat is bij de zorgverzekering niet het geval. Los van alle mogelijke goede redenen die er zijn om een boete te innen bij personen die echt onwettelijk zijn en geen solidariteit willen betuigen binnen de zorgverzekering, vind ik het toch een rare straf om, zonder ingebrekestelling, plots 250 euro boete te krijgen. Voor een gezin komt dat gauw neer op 500 euro. We vergeten dat er naast de geldboete, ook een andere straf wordt opgelegd, namelijk een schorsing van vier maanden per jaar dat men te laat of niet heeft betaald. Dat betekent dus dat als je in een rusthuis terecht komt, je niet enkel de boete van 250 euro hebt, maar ook 12 maanden wordt geschorst. 12 maanden maal 130 euro maakt 1560 euro die je niet krijgt, maar die je wel zou gekregen hebben als je, in sommige gevallen, twee dagen vroeger had betaald.

Mevrouw de minister, stel dat een 26-jarige drie keer na elkaar zijn zorgverzekering te laat betaalt, hoe lang zal hij die strafpunten dan meedragen en hoe lang zal hij die schorsing meedragen? Volgens mij staat er in het huidige decreet dat die 26-jarige die drie keer te laat heeft betaald maar daarna 60 jaar op tijd heeft betaald, en die als 88-jarige naar een rusthuis gaat, nog altijd is geschorst voor de feiten die hij heeft begaan toen hij 26 was.

Ik zou hierover grondig willen nadenken. Ik besef dat wat ik zeg een bepaalde budgettaire kost heeft, maar ik ken geen enkele instelling of strafregister waar een straf zo lang blijft duren, alleen maar omdat je te laat hebt betaald. Ik vind dat we er ons nog eens grondig over moeten buigen en ik wil er graag met de minister een grondig debat over voeren op het moment dat het decreet, waarin een wijziging voor de toekomst wordt voorgesteld, op tafel ligt. Dan kunnen we nagaan hoe die boetes uit het verleden zijn samengesteld en of we niet een vorm van amnestie kunnen verlenen aan bepaalde mensen.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borgh heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Mevrouw de minister, mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik wil me graag aansluiten omdat ik de verontwaardiging wel begrijp. Ook ik heb een aantal mails gekregen van mensen die een boete kregen.

Mijn eerste spontane reactie was dat dit niet juist was. Ik heb de stukken en de verslaggeving geraadpleegd. Tot mijn verbazing moest ik vaststellen dat we dit met zijn allen hebben goedgekeurd. Ik heb dus de boot afgehouden. Ik weet dat we er bewust voor hebben gekozen, misschien zonder goed stil te staan bij de consequenties. Ik heb me er dan bij neergelegd: het is wat het is en we moeten het dan maar aanpassen. Mevrouw de minister, ik neem aan dat u en de regering hiervoor een oplossing hebben.

De laatste vraag van mevrouw Roex is dan weer van een andere aard. Ik herhaal nog eens dat ik er alle begrip voor heb. Mijn mutualiteit verwijst wel naar het artikel en waarschuwt voor de gevolgen van een te late betaling. Ik weet niet of alle mutualiteiten dit doen. Ik weet niet of amnestie geven voor iets wat we zelf hebben goedgekeurd, een goed signaal is. Ik denk dat het illustreert hoe wij in dit parlement, allemaal soms omgaan met decreten.

Mevrouw Elke Roex: Ik besef dat wij dit met zijn allen hebben goedgekeurd, maar soms weten we niet welke impact een beslissing heeft. Ik wilde gewoon zeggen dat we er eens grondig moeten nadenken en nagaan wat we rechtvaardig vinden en wat niet. In Brussel zeggen ze:

“Il n’y a que les imbéciles qui ne changent pas d’avis.” Ik denk dat dat in dezen moet waar zijn.

De voorzitter: Minister Heeren heeft het woord.

Minister Veerle Heeren: Ik dank de heer Strackx en mevrouw Van der Borght voor hun consequente uiteenzetting. Op 22 juni 2005 hebben we met z’n allen het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2005 goedgekeurd. Dat gebeurde tijdens de plenaire vergadering nummer 45.

Ik zal u ook zeggen hoe daar is gestemd. Mijnheer Strackx, u hebt dat decreet toen niet goedgekeurd, samen met Groen!. Het decreet is toen goedgekeurd met 78 stemmen voor. Mevrouw Stevens, met alle respect, maar u maakte toen deel uit van de meerderheid. Ik betreur het dat men niet consequent met zichzelf handelt en toegeeft het decreet mee te hebben goedgekeurd. Blijkbaar heeft niet iedereen goed begrepen wat er toen is goedgekeurd. Intussen is het 2009. De administratieve geldboete dateert van 2006. Achtereenvolgens drie jaar niet tijdig betalen betekent een boete in 2009.

Wij hebben allen, van alle politieke partijen, mails gekregen. Naar aanleiding van die mails kunnen we ons afvragen of het systeem niet kan of moet worden bijgestuurd. De filosofie achter dat ingewikkelde systeem – en daar sta ik ook vandaag nog altijd achter – is dat het om een solidair systeem gaat waarbij we solidariteit vragen aan zes miljoen Vlamingen opdat ze een uitkering kunnen krijgen op het ogenblik dat ze zorghoevend zijn, los van de leeftijd. Momenteel krijgen 180.000 Vlamingen 130 euro dankzij het solidair systeem. Vandaag blijkt dat drie percent niet tijdig heeft betaald. In een gemediatiseerd landschap sturen die mensen onmiddellijk een mail en stappen zij naar de krant. De eerlijkheid gebiedt me te zeggen, mevrouw Van der Borght, dat ook ik ben gaan opzoeken hoe dit nu precies in elkaar zit, te meer omdat zelfs mensen uit mijn eigen familie me daarop aanspraken.

Mevrouw Stevens, de media en de mails die ik de voorbije dagen van u ontving, wekken de indruk dat dankzij u een en ander zou worden afgeschaft. Niets is minder waar, maar toch bedankt om mij erop te attenderen. Na de uitspraak van het Grondwettelijk Hof op 21 januari – vanwege de tijdsdruk moesten alle decreten op 6 maart binnen zijn – zijn we onmiddellijk begonnen met het schrijven van een nieuw ontwerp van decreet over de zorgverzekering overeenkomstig de artikelen van het Grondwettelijk Hof. Wij hebben ook onmiddellijk de afschaffing van de geldboete vanaf 1 januari 2010, samen met twee andere bepalingen opgenomen in dat ontwerp van decreet. Op 23 januari vond de vergadering van de interkabinettenwerkgroep plaats. Op 4 februari waren we in het bezit van het advies van de inspecteur van Financiën. Ik heb dus niet moeten wachten op mails, noch van u, noch van

Vlamingen die boos waren omdat ze een boete moesten betalen. We hebben consequent gehandeld.

Mevrouw Roex, men kan inderdaad en cours de route van mening veranderen. De uitdaging is dan bij te sturen. Wetgeving is een levend gegeven, maar we moeten ook de hand in eigen boezem steken. We moeten dan ook zo eerlijk zijn om tegen de mensen die vandaag een boete hebben ontvangen, te zeggen dat wij daar mee verantwoordelijk voor zijn omdat we dat mee hebben goedgekeurd. In die zin begrijp ik de houding van de heer Strackx. Hij zat in de oppositie en heeft het decreet destijds niet goedgekeurd. Hij kan dan ook een ander discours houden.

De boete wordt opgelegd aan de leden die de bijdrage driemaal niet, onvolledig of te laat betalen. Het gaat om een boete van 250 euro, behalve voor personen die recht hebben op een verhoogde tegemoetkoming van de ziekteverzekering – ik verwijs naar artikel 21bis van het decreet op de Vlaamse zorgverzekering. Zij betalen 100 euro. Voor alle duidelijkheid: het gaat om de zorgkas. Een aantal collega’s verwees naar de mutualiteit.

De administratieve boete is ingevoerd. Wellicht is toen gekozen voor een vrij ingewikkeld systeem, precies om de inningsgraad van de ledenbijdrage op te trekken. Er werd toen immers vastgesteld dat mensen daar nogal nonchalant mee omgingen. De correcte en tijdige inning is van primair belang om ervoor te kunnen zorgen dat die 180.000 Vlamingen maandelijks 130 euro van de Zorgkas kunnen ontvangen. We willen ook niet onbillijk zijn tegenover die 97 percent van de Vlamingen die wel correct betaalt.

Wat het bedrag van de boete betreft, gaat het om 250 of 100 euro. De achterstallige bijdragen bedragen bij niet-betaling 75 euro of 30 euro. De verhouding boete versus bijdrage is in die gevallen niet buiten proportie. Voor personen die te laat betalen, rijzen er wel vragen bij het huidige systeem.

De contouren voor het opvragen van de jaarlijkse bijdragen liggen vast in de regelgeving, die door u werd goedgekeurd. De uitnodiging tot betaling bevat minstens de volgende informatie: het bedrag dat in het kader van de zorgverzekering gevraagd wordt en de periode waarvoor het bedrag gevraagd wordt. Alle nog openstaande jaren en bedragen worden bijgevolg jaarlijks weergegeven in de uitnodiging tot betaling. Ik weet niet of u zelf al een inspanning hebt gedaan om de eigen factuur te bekijken. *(Opmerkingen van de heer Felix Strackx en van mevrouw Elke Roex)*

Normaal gezien zou dat erin moeten staan. Op die uitnodiging staat ook de maatregel van de administratieve boete en de opschorting van de tenlasteneming met vier maanden.

De aangeslotene betaalt zijn verschuldigde jaarlijkse ledenbijdrage in het lopende jaar aan zijn zorgkas. De bijdragen moeten uiterlijk voor 30 april op de rekening van de zorgkas staan. De storting moet dus al enkele dagen voordien gebeuren. De zorgkas mag enkel 30 april als einddatum voor het betalen van de bijdragen vermelden. Wanneer een persoon niet betaalt, kan de zorgkas een herinneringsbrief naar die persoon sturen.

Die krijtlijnen laten de zorgkas ook toe om alle essentiële informatie te bezorgen aan hun leden. De manier waarop dit gebeurt, behoort tot de autonomie van de zorgkas. Daar kan ik zelf niet in optreden.

Het klopt dat er geen aangetekend schrijven wordt verstuurd die voorafgaat aan de boete. De betrokkenen worden wel minstens drie keer verwittigd dat er een boete wordt opgelegd als de betaling niet correct gebeurt. De strafpunten of de boetetellers worden weggenomen als de persoon alle achterstallige bijdragen heeft betaald en gedurende vijf jaar de betalingen correct heeft uitgevoerd. De regeling achtervolgt de persoon dus niet gedurende zijn hele leven. Een lid kan steeds de status van zijn bijdragebetalingen opvragen bij zijn zorgkas.

Het argument dat de post verloren is geraakt, wordt heel vaak gebruikt. Mevrouw Stevens, in bijna alle mails die ik ontvang, staat dat men die brief nooit heeft ontvangen. Ik kan me indenken dat dat één keer gebeurt, maar drie keer na elkaar lijkt me toch wat veel. Het blijft merkwaardig dat De Post minstens drie keer tijdens verschillende jaren een brief verloren zou laten gaan. Signalen over een uitnodiging tot betaling worden nage trokken in de mailbestanden van de zorgkassen. Als De post onregelmatigheden in de postbedeling attesteert, wordt daar zeker rekening mee gehouden. Het staat de mensen dan ook vrij om een bezwaarschrift in te dienen.

Bezwaren die niet helemaal conform worden ingediend, worden ook behandeld door het Vlaams Zorgfonds. Wie een bezwaar heeft ingediend, kan nog steeds een afbetalingsplan vragen. Betalen met een afbetalingsplan wordt altijd toegestaan.

Vorige week heb ik aan de Vlaamse Regering een ontwerp van decreet over de zorgverzekering voorgelegd. Daar staan verscheidene elementen in. Ik ben zeer blij dat alle collega's van de regering hun instemming hebben betuigd. Het ontwerp wordt nog besproken in de commissie. Vanaf 1 januari 2010 wordt de regeling voor degenen die te laat hebben betaald, afgeschaft. Het zal dan enkel draaien om degenen die niet hebben betaald. De administratieve geldboete werd ingevoerd in 2006. Omdat de Vlaamse Regering van mening was dat er minstens nog een herinneringsbrief verstuurd moest kunnen worden waarna mensen nog kunnen betalen zonder dat er meteen een boeteteller loopt, heeft ze op 6 maart 2009 dat ontwerp goedgekeurd. In het ontwerp

geeft een laattijdige betaling niet langer aanleiding tot een boeteteller voor de administratieve geldboete. De tweede sanctie – opschorting met vier maanden verlies van rechten voor elk jaar waarin de bijdrage niet betaald werd – blijft behouden, zodat er nog steeds een belangrijk voordeel verbonden is aan het voldoen aan de betalingsplicht.

Mijnheer de voorzitter, ik ga ervan uit dat we dit ontwerp de volgende weken zullen bespreken. De regeling werd door een vrij grote meerderheid met de beste bedoelingen goedgekeurd zodat de solidariteit centraal kon staan. We kunnen elke Vlaming ook op zijn verantwoordelijkheid wijzen. De vraag is of dat via een dergelijk systeem moet gebeuren. Soms gaat het inderdaad om zeer schrijnende gevallen, maar heel vaak ook niet. We moeten daar een antwoord op bieden. Daarom wordt de regeling volgend jaar ook afgeschaft. Het belangrijkste is dat eenieder zijn verantwoordelijkheid opneemt. Ik kan dan ook de mails niet appreciëren waarin mensen schrijven dat ze er nooit gebruik van zouden maken, dat ze het niet willen en dat er dus ook geen boete moest worden opgelegd. U zal die mails ook ontvangen hebben. Ik wil een en ander nuanceren, en een positief antwoord bieden. Zoals mevrouw Van der Borght zegt, moet eenieder de wetgeving zeer goed nalezen. En als we op het knopje drukken, moeten we zeer goed beseffen dat we verantwoordelijk zijn voor de consequenties die dat met zich meebrengt.

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw duidelijk antwoord. Ik erken dat we destijds hebben ingestemd met dat boetesysteem. Ik heb duidelijk gezegd dat we achter het principe van de zorgverzekering blijven staan. Het is echter niet verboden in de loop der jaren van mening te veranderen. Misschien hebben we de impact niet juist ingeschat. Op basis daarvan kun je overwegingen maken. 250 euro boete is erg veel, zeker omdat er geen verschil wordt gemaakt tussen mensen die niet betalen en mensen die wel betalen, maar te laat. Toen ik mijn vraag indiende, pleitte ik ook niet voor de afschaffing van die boete, maar voor een vermindering voor laatbetalers. De Vlaamse Regering dient een ontwerp van decreet in in verband met de zorgverzekering.

Minister Veerle Heeren: Mevrouw Stevens, ik heb dat zelf ingediend, maar ik ben zeer blij dat de voltallige regering dat steunt. De andere ministers hebben ook die mails gekregen. Niets heeft de collega's ervan weerhouden om de voorbije vier jaar al aan de alarmbel te trekken.

Mevrouw Helga Stevens: Het maakt mij persoonlijk weinig uit of het ontwerp van decreet van u is of van de Vlaamse Regering. Het voorstel ligt er nu om die boete af te schaffen vanaf 2010.

Ik heb geen antwoord gekregen op mijn bijkomende vraag gezien die nieuwe situatie. Kan de afschaffing ook retroactief werken? Bent u van plan om dat te bekijken of helemaal niet?

Minister Veerle Heeren: Het zit niet in dit ontwerp van decreet, maar het staat het parlement vrij om initiatieven te nemen bij de bespreking van het decreet.

De heer Felix Strackx: Mevrouw de minister, er moest iets gebeuren. Op een bepaald moment waren er meer dan 300.000 mensen die niet betaalden. Ik ben voor een regularisatie, maar tegen een kwijtschelding. Dat vind ik niet correct tegenover de mensen die wel betaald hebben. Dan zou je enkel meer mensen ertoe aanzetten om niet te betalen. We zullen nu de teksten van het ontwerp van decreet afwachten, maar ik vind dat er een regularisatiemogelijkheid moet zijn. Iemand moet de gelegenheid hebben om zich na een moeilijke periode in zijn leven weer helemaal te regulariseren. Ook die schorsing moet kunnen worden geregulariseerd.

Mevrouw de minister, als ik u goed begrepen heb, is men laatbetaler wanneer men betaalt na 30 april. Tot wanneer is men dat en wanneer wordt men niet-betaler?

Minister Veerle Heeren: Tot 31 december van hetzelfde jaar.

Mevrouw Elke Roex: Hebt u een verklaring voor de stijging van het aantal mensen dat die administratieve geldboete ontvangt? Is dat omdat er pas vanaf 2006 in april betaald moest worden en dat voordien die laatbetaling eigenlijk niet meetelde? In 2006 zijn er ook al boetes uitgeschreven en in 2007 ook.

Minister Veerle Heeren: Van 2006, 2007 en 2008 heeft men nu de rekening gekregen. Ik denk niet dat er al administratieve geldboetes zijn uitgeschreven in 2006. Die gelden pas vanaf 2006.

Mevrouw Elke Roex: Vorig jaar is er toch 6,8 miljoen euro geïnd in het kader van de administratieve geldboetes. Die zijn vorig jaar ook al uitgeschreven. Dit jaar is het eerste jaar dat de boetes worden uitgeschreven voor laatbetalers. Ik denk dat dat de stijging verklaart. Ik zou dat graag eens uitklaren. Dat kan ook bij de bespreking van het ontwerp van decreet. Ik denk dat daar het verschil zit tussen 25.000 boetes vorig jaar en 42.000 dit jaar. Dan gaat het maar over één jaar laatbetalers. In dat geval moeten we het debat nog eens voeren. Eigenlijk hadden we niet op dat geld gerekend. De laatbetalers waren niet in de begroting ingeschreven. Hoe gaan we daarmee om?

Ik beken ook schuld. Ik heb dat decreet ook mee goedgekeurd. Tegelijkertijd voel ik aan dat er een onrechtvaardigheid is. Als dat de vorige jaren niet het geval was en dus enkel geldt voor de brieven die vorige maand

verstuurd zijn, moeten we misschien toegeven dat we dit jaar een fout gemaakt hebben. De begroting 2009 is opgemaakt met in het achterhoofd dat er 11.000 administratieve boetes zouden worden uitgeschreven. Er is niet gerekend op 42.000. Ik denk dat we de budgettaire marge hebben om die overweging te maken. Laat ons dat allemaal samen op een rustige manier bekijken.

Mevrouw Vera Van der Borght: Sommige collega's verwijzen naar mensen die net in een moeilijke fase zitten op het ogenblik dat ze de zorgverzekering moeten betalen, of nu ze de boete moeten betalen. Ik wil erop wijzen dat die mensen altijd terecht kunnen bij het OCMW. Het OCMW kan die betaling voorschieten, waarna men het bedrag in schijven kan terugbetalen. Het OCMW neemt die betaling in vele gevallen ook helemaal op zich. Dat is uiteraard de vrije keuze van het OCMW. Die keuze wordt overigens altijd voorafgegaan door sociaal onderzoek en dergelijke meer. Het mag niet de bedoeling zijn dat wij mensen in enorme moeilijkheden brengen. Maar zij die het moeilijk hebben, kunnen in elk geval terecht bij het OCMW.

Mevrouw de minister, u hebt ook verwezen naar het solidariteitsprincipe. Ik herinner me zeer goed dat, toen we dat hier hebben besproken, er grote aantallen mensen het bedrag niet betaalden. Ik heb toen gezegd dat het enigszins begrijpelijk was dat 25- of 26-jarigen geen besef hebben van wat het betekent om na hun 65e naar een rusthuis te moeten, of niet beseffen dat ze ooit hulp nodig kunnen hebben en daar zware facturen voor kunnen krijgen. Ik heb destijds gesteld dat het belangrijk is om die mensen te stimuleren om te betalen. Daarom hebben we die boete ingevoerd. We hebben daar toen inderdaad de consequentie niet van ingeschat. Misschien hadden we sneller moeten inspelen en de boete moeten opleggen zodra iemand niet betaalt, maar dat kan allemaal nog worden aangepast.

Mevrouw Roex, ik ben er geen voorstander van om iets wat we zelf hebben goedgekeurd, kwijt te schelden. Ik ben blij te horen dat de minister daar ook geen voorstander van is. Dat kan echt niet, anders doorkruisen we alles wat we vandaag nog ter stemming voorleggen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Veerle Heeren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de stand van zaken in het experiment met het persoonsgebonden budget

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mevrouw de minister, ik wil peilen naar een stand van zaken van het experiment met het

persoonsgebonden budget (PGB). Een aantal aanwezige collega's hebben destijds overigens samen met mij het voorstel van resolutie voorbereid en goedgekeurd met betrekking tot dat experiment met het persoonsgebonden budget. Dat is ook de aanleiding van deze vraag, samen met de signalen die ik krijg vanuit het veld over het verloop en de verdere evolutie van het experiment.

Dit is een heel gevoelige sector, en dat is maar goed ook. Laat ons maar blij zijn dat het middenveld zo mondig is, maar het is ook belangrijk om dan verder te gaan en ook op politiek vlak de vraag te stellen hoe het nu zit, wat de problemen zijn, wat we kunnen doen enzovoort.

Mevrouw de minister, in maart vorig jaar kondigde uw voorganger, Steven Vanackere, aan dat hij vier miljoen euro wilde vrijmaken voor een experiment met het PGB. Via een persinitiatief vanuit het kabinet werd op 16 juni 2008 aangekondigd dat in september 2009 volwassen personen met een handicap met dat experiment zouden starten in de regio's Antwerpen-stad en Halle-Vilvoorde. Op 15 januari 2009 werd het besluit van de Vlaamse Regering dan gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Intussen zijn we maart 2009 en loopt deze legislatuur langzaam naar haar einde. Daarom wil ik u een aantal vragen stellen, mevrouw de minister. Kan ik een algemene stand van zaken krijgen van het experiment? Ik verneem dat er een wijziging is opgetreden in het initieel geplande aantal deelnemende personen aan het experiment. Welk traject hebben die personen tot nu toe doorlopen?

Op welke criteria en principes is de berekening van het budget van de zorgvragers berekend? Zijn er beperkingen met betrekking tot de bestedingsmogelijkheden van hun budget, andere dan de zorgnood zou laten uitschijnen? Wat is de rol van de budgethoudersverenigingen in het experiment? Worden zij daarvoor gefinancierd? Werd de voorziene vier miljoen euro die toegekend werd vanuit het uitbreidingsbeleid 2008, ingezet in het kader van het experiment? Hoe werd dat gedaan? Waarin is voorzien in 2009? Zijn er bijvoorbeeld middelen getransfereerd? Zit er een ruiter op? Hoeveel middelen gaan er naar het flankerend wetenschappelijk onderzoek? Het is immers de bedoeling dat uit het experiment lessen worden getrokken om het op een goede manier te veralgemenen.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Ik sluit me uiteraard graag aan bij de vraagsteller over de stand van zaken van het experiment. Ik wil even wijzen op het doel van het experiment: komen tot een regelgeving. De voorzieningen voor personen met een handicap gaan steeds vaker het persoonsgebonden budget zien als een financieringsmechanisme voor alle personen met een handicap, of ze nu in een voorziening verblijven of zelf hun zorg financieren. Dat stelt ons tevreden omdat wij steeds

vragende partij zijn geweest en hebben aangedrongen op het PGB.

In de resolutie die aan de basis ligt van het PGB staat dat het experiment zou worden geëvalueerd na twee jaar, met het oog op de toekomstige uitvoeringsbesluiten. Er staat ook in dat er een flankerend wetenschappelijk onderzoek zou worden verricht. Wat is de stand van zaken van dat flankerend onderzoek? Wie doet dat? Wordt er bij het experiment rekening gehouden met de vraag om het PGB te zien als de toekomstige financieringsmethode van de zorg voor alle personen met een handicap, ook die die in een instelling verblijven?

Ik zou nog willen verwijzen naar onze bespreking in de commissie van 10 februari 2009 over het meerjarenplan. U verraste ons met een afgerond plan. U zou het ons eind februari of in de krokusvakantie bezorgen. U zou het begin maart in de commissie voorleggen. Ik heb het plan nog niet ontvangen. Ik was al van plan om te vragen naar die stand van zaken. Daar komt nog bij dat ik gisteravond een telefoontje kreeg van een journalist. Ik viel bijna achterover bij de vraag of het klopte dat er geen meerjarenplan kwam. Ik heb gevraagd waar men dat haalde, maar uiteraard geeft men zijn bronnen niet prijs. Het bericht kwam wel uit de sector en was 100 percent zeker. Ik viel een tweede keer achterover toen ik vernam dat u van de minister-president de stille wenk zou gekregen hebben om geen nieuw meerjarenplan voor te leggen. Klopt dat? Hoe zit dat?

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Ik ben zeer benieuwd naar de stand van zaken van het PGB en ik sluit me aan bij de vraag van de heer Caron.

De resolutie vraagt verder om er voldoende rekening mee te houden dat het experiment bruikbaar moet zijn voor de rest van Vlaanderen. We verstonden daar vooral onder dat het budgettair haalbaar moest zijn. Houdt men daar rekening mee? Zit dat ingebouwd in het experiment?

Mevrouw Van der Borght, u zit lang genoeg in de politiek om te weten dat u van de pers niet alles moet geloven. We kunnen dit rustig klasseren onder de noemer indianenverhalen.

Mevrouw Vera Van der Borght: Dat zal de minister moeten bevestigen.

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik sluit me volledig aan bij de vraag om uitleg. Ik kan alleen maar vaststellen dat het decreet over het PGB al in de vorige regeringsperiode werd goedgekeurd, in 2001. Ik betreurt ten zeerste dat het zo

lang aansleept. Ik besef best wel dat uw partij niet echt een voorstander was van het PGB en dat men zelfs bang was om het volledig uit te voeren. Het decreet werd door een democratische meerderheid goedgekeurd. Er is maar één verklaring voor dat het zo lang duurt eer het wordt uitgevoerd. Ik steun de vraag van de heer Caron. Ik ben benieuwd of het experiment echt deftig en ernstig werd uitgevoerd, met alle respect voor de noden van de betrokkenen die een PGB-aanvraag indienden. Ik begrijp de vrees van de heer Dehaene dat het budgettair haalbaar moet blijven. Maar niemand heeft die angst geuit bij de bankcrisis. Dat is ook een miljardendossier en dat is ook niet onze fout. *(Opmerkingen van de heer Tom Dehaene)*

Het is inderdaad een ander thema. Als het om personen met een handicap gaat, mag het echter niet te veel geld kosten! De ziekteverzekering, die mag ook geld kosten! Maar personen met een handicap staan in Vlaanderen steeds op wachtlijsten! In dat geval gaat het steeds over het geld! Ik zou graag vooruitgang boeken op dit punt en met het PGB.

De voorzitter: Minister Heeren heeft het woord.

Minister Veerle Heeren: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Caron, ik dank u voor deze vraag, want het is maart en we zijn hier inderdaad volop mee bezig. Ik heb al een aantal heel interessante ontmoetingen gehad op het kabinet, niet alleen met experts maar ook met gebruikers.

U vraagt naar een stand van zaken. Er waren initieel 200 kandidaten in september 2008. Gisteren, op 9 maart, waren nog steeds 168 deelnemers actief in het experiment. We zullen waarschijnlijk ook kunnen landen met die 168 mensen.

Mevrouw Stevens, u hoeft zich niet zo op te winden, het experiment is gestart in september 2008. De eerste zes maanden liep het voortraject: de fase van de vraagverduidelijking en van de opmaak van het ondersteuningsplan. De diensten, die bij deze fase betrokken waren, sturen nu de ondersteuningsplannen binnen voor de deelnemers aan het experiment. Een aantal diensten die door veel deelnemers werden aangezocht om hen daarbij te helpen, moeten nog een groot aantal ondersteuningsplannen afwerken en laten toekomen op het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH).

Daarnaast hebben tien erkende multidisciplinaire teams de inschaling gedaan van de deelnemers aan het experiment. Dat gebeurde met het nieuwe inschalingsinstrument, gebaseerd op de zorggradatie.

Dag mevrouw Stevens. Ik zie immers dat ze de zaal verlaat.

Praktisch alle inschalingen worden nu door de inschalingscommissie besproken en definitief afgerond. In de loop van de maand april 2009 moeten alle deelnemers

aan het experiment kunnen beschikken over het hen toegewezen budget. Dat moet dus over een aantal weken het geval zijn, en we zitten al vrij ver. Dan kunnen ze, tot eind 2010, hun budget inzetten in overeenstemming met hun ondersteuningsplan.

Voor de bepaling van de budgethoogte werkt het PGB-expertencomité principes en regels uit. Ook die werkzaamheden komen nu in een finale, beslissende fase. Uw vraag komt dus echt op het juiste moment. Ik heb de experts opgedragen na de vergadering van een drietal weken geleden, om mij uiterlijk tegen 27 maart 2009 een definitief voorstel van regeling te bezorgen.

Sowieso liggen de krijtlijnen van het experiment vast. Ik som ze even op. Ten eerste is er de verplichting om met de tweehonderd initiële deelnemers te werken binnen een macrobudget van vier miljoen euro. Het zijn 168 deelnemers geworden, maar het budget blijft gelijk: vier miljoen euro. Ten tweede is er het respecteren van de negen punten, opgenomen in de resolutie die hier op 12 december 2007 werd goedgekeurd. Ten derde is er de mogelijkheid om de ondersteuning onder de vorm van zorg in natura, zowel met een voucher als met een cash-budget, te vergoeden. Ten slotte gelden de maximale bestedingsvrijheid tijdens het experiment eens het budget is toegekend, en de nauwgezette opvolging hiervan door de onderzoekers en door het VAPH.

Anticiperend op wat mevrouw Van der Borght heeft gezegd, kan ik meedelen dat het altijd de bedoeling is geweest om dit gepaard te laten gaan met een wetenschappelijke begeleiding. Professor Jef Breda werd daarvoor aangeduid en zal alles onmiddellijk mee opvolgen, want daarvoor dient het experiment. Het is de bedoeling om het in 2010 heel grondig te kunnen evalueren. Met het oog op de toekomst is dit dus een belangrijk experiment.

De budgethoudersverenigingen zijn actoren die een rol spelen in het voortraject. Ook zij helpen de deelnemers bij de vraagverheldering en bij het opstellen van het ondersteuningsplan. Daarvoor krijgen de budgethoudersverenigingen een vergoeding van 540 euro per kandidaat-budgethouder die zij in het voortraject begeleiden. Als de budgethouder gestart is met zijn budget, kan hij of zij een beroep doen op een budgethoudersvereniging voor verdere ondersteuning. Hiervoor kan hij de budgethoudersvereniging vergoeden vanuit de eigen PGB. De vergoeding is af te spreken tussen de budgethoudersvereniging en de deelnemer aan het experiment.

In 2008 ging het slechts over één vierde van het vastgestelde budget van vier miljoen euro voor het experiment. Dat miljoen euro werd overgedragen, als eenmalig budget, onder meer om het agentschap in de mogelijkheid te stellen om de deelnemers aan het experiment van nabij op te volgen door middel van een systeem van monitoring.

Voor het overige zal dit eenmalige budget ingezet worden voor aanverwante zorgvernieuwingprojecten.

Dit jaar, 2009, werd opnieuw vier miljoen euro ter beschikking gesteld voor de budgethouders. Zij krijgen, zoals eerder gezegd, dit budget binnenkort ter beschikking. Dat gebeurt – echt waar – in de maand april. Als dat niet zo zou zijn, mag u mij erop afrekenen, ik ben er voldoende van op de hoogte hoe ver we zitten. Met dat budget kunnen ze hun ondersteuningsplan uitvoeren. Het is de bedoeling om enige reserve ter beschikking te houden om schommelingen in de budgetten te kunnen opvangen.

Voor het wetenschappelijke onderzoek werd in een bedrag van 340.478 euro voorzien, bovenop het budget om de PGB's te kunnen uitkeren. De uitgave van dit budget wordt gespreid over drie jaar: 2008, 2009 en 2010.

Mevrouw Van der Borcht, u stelde een vraag over het meerjarenplan. Ik heb dit in het begin van deze week ook aan de heer Van Gestel laten weten, want hij vroeg me om aanwezig te zijn op zijn activiteit. Ik ben zeer blij dat onze minister-president ons daar zal vertegenwoordigen.

De leidend ambtenaar van het VAPH heeft de adviezen van zijn raadgevend comité ontvangen. Die adviezen moeten worden verwerkt. Ik hoop dat dit zo snel mogelijk gefinaliseerd kan worden. Op dit ogenblik loopt dit nog.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik dank de minister voor het duidelijke antwoord. Aangezien hier enige discussie over is, heb ik me op voorhand goed geïnformeerd. Het is geen toeval dat een van de vorige sprekers een opmerking heeft gemaakt over de totaliteit van het budget en over de wijze waarop de budgetten worden bepaald. Ik zou hier zelf in elk geval ook een bekommernis willen uiten.

Het kader dat de minister heeft geschetst, bevat een aantal degelijke principes. Ik hoop dat die principes zo ruim mogelijk zullen worden geïnterpreteerd. De inschaling van de zorgzwaarte en de toekenning van het budget zou in een ander bedrag dan de reële ondersteuningsnoden kunnen resulteren. Indien we dit in stukken knippen, zouden we bij een ander bedrag kunnen uitkomen. Het lijkt me in het kader van dit experiment belangrijk in voldoende ruimte te voorzien. We moeten onderzoeken wat goed werkt en waar er problemen zijn. Ik wil me niet op het ene of op het andere vastpinnen. Er mag geen misbruik zijn. Het is duidelijk dat we onze centen zuinig en goed moeten aanwenden. Het fonds – als ik die term mag gebruiken – heeft enigszins de neiging de zaken op een strakke en goed gereglementeerde wijze te regelen. Dat is de neiging en de rol van een administratie die goed werk levert. Ik wil hier evenwel voor voldoende ruimte pleiten. Het experiment moet zijn volledige amplitude krijgen.

Ik spreek hier uit hoofde van de individuele zorgvragers. De multidisciplinaire teams hebben degelijk werk geleverd. Ze hebben met een nieuw inschalingsinstrument geëxperimenteerd. Dit instrument is ruimer dan de instrumenten uit het verleden. Het kan nog nuttig zijn voor andere toekomstige zorginschalingen. We mogen het niet te strak hanteren.

Ik ben blij dat de streefdatum, april 2009, zal worden gehaald. Ik wil het even cru formuleren: het ergste wat ons zou kunnen overkomen, is een uitstel tot na de verkiezingen. Hoewel het systeem manco's kent, steun ik elke maatregel om het toch te realiseren.

Een van de delicate punten met betrekking tot de ondersteuningsnood en de inschaling betreft de inschatting van zorg in natura en van mantelzorg. De vraag is hoe dit in een PGB kan worden ingepast. Dit is een concrete illustratie van de redenen waarom we dit niet te strak mogen interpreteren. Indien we hier een goed beeld op willen krijgen, zullen we dit goed moeten onderzoeken.

Ik heb nog een vraag over de rol van de budgethoudersvereniging. De budgethoudersvereniging ontvangt een vergoeding voor de rol die ze in het voortraject speelt. Als alles operationeel is, moet de zorgvrager zijn PGB aanwenden om alles zelf te betalen. Zal dit op dezelfde manier als bij de persoonsgebonden assistentiebudgetten verlopen? (*Opmerkingen van minister Veerle Heeren*)

Indien de minister die vraag nu niet kan beantwoorden, mag ze mij altijd mailen. Moet de betrokkene zelf voor de vergoeding van de budgethoudersvereniging instaan? Gaat het om een voorafname op het budget, of gaat het om overhead-kosten die door het VAPH zullen worden gedragen? Ik pleit in elk geval voor de invoering van een gelijkaardig systeem.

Wat de totaliteit van het budget betreft, weten we dat één miljoen euro is overgedragen. We beschikken dit jaar over vier miljoen euro. Ik neem aan dat er een buffer voor lichte kredietoverschrijdingen is. Een gedeelte van het budget is ook voor andere vormen van zorgvernieuwing aangewend. Ik heb vernomen dat uit de eerste ronde zou blijken dat de totale kostprijs 4,5 miljoen euro zou bedragen. Ten opzichte van de initiële planning gaat het om een budgetoverschrijding. Kan dit, binnen het kader van de bestaande financiële opdrachten, worden opgevangen?

Tot slot wil ik nog iets over het meerjarenplan van het VAPH zeggen. Dat plan is op zich geen wet. Ik heb dezelfde signalen als mevrouw Van der Borcht opgevangen. Ik heb vandaag vier of vijf mails met dezelfde inhoud ontvangen. Het betreft hier een document van een administratie. In mijn ogen is dat studiewerk. Ik heb er geen problemen mee dat een dergelijk document nadien nog wordt aangevuld. Er mogen nog adviezen en

aanvullende documenten komen. Dit heeft niets met de status van het document van het VAPH te maken. Als we onze werkzaamheden hebben beëindigd, moet het Vlaams Parlement wel een nuttige discussie kunnen voeren.

Ik neem aan dat het voorzichtig antwoord op de vraag van mevrouw Van der Borgh t een signaal is. Als de minister over al het materiaal beschikt, kunnen we met zijn allen een open discussie voeren. De ontwikkeling van goede opties is belangrijk voor de toekomst en voor het volgend Vlaams regeerakkoord.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borgh heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Ik wil hier nog even op ingaan. Ik vind dit immers zeer belangrijk. Minder dan drie weken geleden heb ik hierover een vraag om uitleg gesteld. De minister heeft toen een vrij correct en direct antwoord gegeven. Ik heb dat korte en krachtige antwoord toen als een aangename verrassing ervaren. Ik heb toen ook positief gereageerd.

Blijkbaar heeft de minister zich op 10 februari 2009 echter vergalopperd. Ze is iets te voorbarig geweest. Ik citeer: “Ik zal u kunnen verrassen. Het is mijn bedoeling om het eind februari in te dienen in het parlement. Ik weet dat het dan krokusvakantie is, maar het zal op die manier toch begin maart kunnen worden geagendeerd. U hebt daarover mijn woord en mijn engagement. We vinden het namelijk heel belangrijk dat er in dit parlement een politiek-maatschappelijk debat wordt gevoerd.”

Ik heb hierop het volgende geantwoord: “Ik ben uiteraard zeer tevreden met uw engagement. U stelt dat we uw woord hebben en dat u eind februari de meerjarenplanning zult indienen. Ik blijf echter een beetje op mijn honger, omdat u niet kunt zeggen welke richting de studie zal uitgaan”. Hierop heeft de minister haar voornemen nogmaals herhaald. Ik citeer opnieuw: “Het plan wordt eind februari ingediend. Sneller konden we echt niet zijn. Ik ga ervan uit dat het plan dan snel kan worden gedrukt en kan worden besproken in deze commissie.”

Ik treed de stelling van de heer Caron bij dat we het stuk al kunnen bespreken, los van het feit dat er ondertussen nog een aantal adviezen binnenlopen. Het is niet de eerste keer dat we ontwerpen van decreet bespreken en dat het advies van de Raad van State nog niet binnen is.

Hier gaat het over een advies van een raadgevend comité, wat van een minder zwaarwichtige aard is dan een advies van de Raad van State.

Mevrouw de minister, ik zou hier graag duidelijkheid over hebben. Ofwel hebt u zich toen vergalopperd en zou het u sieren als u zou zeggen dat u voorbarig bent geweest, ofwel hebt u de raad gekregen niet te vlug te gaan en het een beetje tegen te houden. Dan moeten we daar ook duidelijkheid over krijgen.

We gaan naar een verkiezingsperiode, en in debatten zullen we hier vragen over krijgen. Ik wil er klaarheid over om te kunnen antwoorden. Ik ga niet naar een debat waar ik moet zeggen dat ik een antwoord heb gekregen, maar er verder niets meer over weet.

De voorzitter: Minister Heeren heeft het woord.

Minister Veerle Heeren: Mijnheer Caron, voor alle duidelijkheid: het is 4 miljoen euro en geen euro meer of minder. Binnen die krijtlijnen is alles mogelijk. Als we uitkomen op berekeningen die wat hoger zijn, dan moeten we het verder verfijnen om binnen het budget te blijven. Voor mij is het belangrijk dat het van start kan gaan over een paar weken, binnen die krijtlijnen. We doen er alles aan om zo te kunnen landen.

Wat betreft de vraag over het plan, is mijn antwoord niet minder kort en krachtig dan een paar weken geleden. Alleen zijn er adviezen van het raadgevend comité. U kunt zeggen dat die adviezen ook later kunnen komen, maar het is juist de bedoeling een eindstuk te maken dat rekening houdt met die adviezen. Dat engagement blijft.

U zegt dat ik me hebt vergalopperd in de timing. Dat zal wel zo zijn. We zijn vandaag 10 maart. Het is de bedoeling een antwoord te geven aan de vraag van het parlement en dus het werkstuk van het VAPH voor te leggen, net zoals dat de bedoeling was met de visietekst over de bijzondere jeugdzorg. Dat zijn twee zaken waar ik persoonlijk geen enkele verdienste aan heb, het zijn niet de plannen van minister Heeren. Het zijn plannen die zijn voorbereid binnen de administratie, maar waarvan het belangrijk is dat er een maatschappelijk debat over wordt gevoerd en waarbij ik hoop dat er over de partijgrenzen heen een modus vivendi in kan worden gevonden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.